

3 Першотравнем, юний друже!

Пролетарі, всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VIII. № 52 (752). ПОНЕДІЛОК, 1 ТРАВНЯ 1967 Р. Ціна 2 коп.

КАМ'ЯНІ БУКЕТИ

ваторник Кіровоградського кар'єроуправління Микола Гриценко.
І в цьому небяжля суті,
На знімку: М. ГРИЦЕНКО.
Фото В. КОВПАКА.

НАКАЗ МІНІСТРА ОБОРОНИ СРСР

Перше травня — День міжнародної солідарності трудящих, день єдності і братерства робітників усіх країн наша велика Батьківщина відзначає в рік славного ювілею — 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, говориться в наказі міністра оборони СРСР, Маршала Радянського Союзу А. Гречко.

літичній підготовці, виконанні взятих на честь 50-річчя Великої Жовтня високих соціалістичних зобов'язань. Беручи до уваги обстановку, яка склалася в світі, підкреслюється в наказі, Комуністична партія і Радянський уряд вживають всіх необхідних заходів до підвищення пильності всього радянського народу, дальшого зміцнення безпеки нашої Батьківщини, підвищення могутності Збройних Сил СРСР.

Міністр оборони СРСР закликав радянських воїнів безустанно підвищувати бойову готовність, постійно вдосконалювати майстерність, зміцнювати дисципліну і організованість у своїх рядах, пильно охороняти творчу працю радянського народу — будівника комунізму.
На ознаменування міжнародного свята трудящих Першого травня в столиці нашої Батьківщини — місті-герої Москві, у столицях союзних республік, а також у містах-героях буде проведено салют.

(ТАРС).

Петро ЛИНОВИЦЬКИЙ ЗНАМЕННЯ

Хмеліє вітер-перелесний
у мреві радощів терпких,
і рук промінні перевесла
возз'єднують материни,
і люди праведно
рідніють,
і очі дивні, мов казки,
Земля ясніє, щастям дніє,
бо усміхи — мов сонць
разки,
Пливуть знамена
вітрокрил
(червоні крила
у Землі!) —
із рук робочих
їх ростили
і чорні, й білі мозолі,
Бо люди всі — одна ж
родина —
в прийдешність зоряну
ідуть,
і в небі мрій — невпинь
орлина,
і в серці — спрага
першопуть,
Гряди ж, добо
бентежних прагнень,
Дорого в ленінські віки
...Іде світами
Першотравень —
єдне в мир материни,
Пливуть вітрилами
знамена
над бригантинами колон,
...То щастя й рівності
знамення
в планети має
над чолом!

Ви з нами...

ТИЖДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ГЕРОІВ

Дев'яте травня — день, який став у 1945 році звичайним днем планети. Він виборювався нашими батьками, братами і сестрами великим рахунком. Скільки в країні сімей, які відчули безповоротну втрату рідних. Тисячі матерів ще й досі чекають вісток про синів і дочок.
Бійці червоногалстуквої країни Піонерії — червоні слідопити — щодня повертають Вітчизні сотні імен загіблених її синів. І поспішають звідусіль на Кіровоградщину батьки й матері, щоб зронити терпку сльозу на могилу сина, побачення з яким затягнулось на двадцять з лишком років. І знову тривають пошуки. Тривають заради материнського слова «спасибі».
Постанова Центрального Комітету ЛКСМУ про проведення 2—9 травня цього року Тижня пам'я (Закінчення на 2-й стор.).

Телеграма з Толбухіна

Напередодні свята обком ЛКСМУ одержав телеграму з Болгарії:
«Дорогі товариші! Окружний комітет комсомолу і молодь Толбухінського округу шле Вам свій полум'яний комсомольський привіт з приводу Першого травня — Дня міжнародної солідарності трудящих Молоді Кіровоградської області і всьому радянському народові бажаємо ще більш значних трудових успіхів на шляху побудови комунізму.
Хай живе і міцніє у віках дружба між нашими братніми народами, дружба вічна, свята і непорушна».

ЛАУРЕАТИ МІЖНАРОДНОЇ ЛЕНІНСЬКОЇ ПРЕМІЇ „ЗА ЗМІЦНЕННЯ МИРУ МІЖ НАРОДАМИ“

Комітет по Міжнародних Ленінських преміях, який засідав під головуванням академіка Д. В. Скобеліцина, присудив цю високу нагороду за 1966 рік шести видатним прихильникам миру.
Лауреатами Міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами» стали:
Мартін Німеллер — пастор, громадський діяч Федеративної Республіки Німеччини;
Абрахам Фішер — адвокат, громад-

ський діяч Південно-Африканської Республіки;
Давід Альфаро Сікейрос — художник, громадський діяч Мексики;
Іван Малек — вчений, громадський діяч Чехословацької Соціалістичної Республіки;
Рокуелл Кент — художник, громадський діяч Сполучених Штатів Америки;
Герберт Варнке — громадський діяч Німецької Демократичної Республіки.
(ТАРС).

Малюнок В. ОСТАПЕНКА.

ЩО МОЖЕ бути більш хвилюючим, приємнішим для людини, ніж лист від справжнього друга? Дивним здається тепер піонерам і комсомольцям Маловісниської восьмирічної школи № 2 їх колишнє життя. Тоді не часто з'являвся на шкільному подвір'ї листонша.

А тепер... З нетерпінням чекають члени клубу інтернаціональної дружби вранішню пошту. Білими голубами злітаються в школу листи з Болгарії і Чехословаччини, з Польщі і Німецької Демократичної Республіки.

«Агой, Таню! — рідною мовою вітає свою українську подругу, се-

«АГОЙ, ТАНЮ!»

микласницю Таню Симоніву чеська піонерка з Суганського району Яна Станекова. — Твої подарунки дуже сподобалися мені і моїй сестричці. Напиши, коли твій день народження. Ми також хочемо тебе поздоровити».

З'юрмилася піонерка, боїться дихнути, щоб не пропустити жодного слова, та раптом здивовано переглядаються: Яна повідомляє, що вчиться на одиниці і двійки. А потім дзвінком сміхом сповнилася піонерська кімната, коли старша піонервожата Таня Чемерис прочитала останні рядки. «Не дивуйся, Таню, бо в нас, у чеських школярів, одиниці і двійки означають те, що у вас п'ятірки і четвірки».

Романтикою невідомих країв, спокоєм і величчю славнозвісної Ельби віє від листів із села Ліхтерфельде, що в Німецькій Демократичній Республіці. «Чи є в тебе в школі любимі предмети? — запитує шестикласниця Лінглінде Блутман піонерку Тоню Пайду. — Я захоплююсь математикою і спортом, але над усе люблю російську мову. Хочеться при зустрічі, про яку я не перестаю мріяти, поговорити мовою радянських друзів».

Про життя нового німецького села, про працю членів сільськогосподарського кооперативу, про середню політехнічну школу, збудовану за роки народної влади, розповідає Лінглінде Блутман разом з Гізелою Лаубштайн, Арно Краузе, Маргріт Гольц і ще десятком однокласників.

З ніжністю, як живу істоту, погладжує об'єкту зв'язку листів старша піонервожата Таня Чемерис. Розповідає про те, як починав свою діяльність шкільний клуб інтернаціональної дружби.

— Нам не треба було адрес, — говорить дівчина. — Ми знали: куди б не полетів наш лист, він завжди знайде відгук у серцях наших радянських і зарубіжних ровесників.

В. ШАРІЙ,
спецкор «Молодого комунара».

НА ЗНІМКАХ:

Ліворуч — члени клубу інтернаціональної дружби Маловісниської восьмирічної школи № 2 розбирають свіжу пошту.

Праворуч — шестикласниця Ліхтерфельдської середньої школи (НДР) Лінглінде Блутман із сестрою піонером Маловісниської восьмирічної школи № 2 своє фото.

Фото В. ТОПЧІЯ.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

№ 52 (752). 2 стор.

Десь звідти, з-за косогору, послішно до трактористки Валі Колісниченко ніжиний і веселий Першотравень. Послішно до неї, щоб вручити дівчині духмяний, як дівоча весна, букет квітів. Вона приїхала в Бобринецьке профтехучилище з колгоспу «Шлях до комунізму» Новоархангельського району. Зараз повернулася в свій колгосп для проходження практики.

Фото В. КОВПАКА.

ТАКИМ ВІН БУВ, ПЕРШОТРАВЕНЬ

1905 рік.

Це була перша революційна мавка в Єлисаветграді. На другий день почався загальний страйк робітників.

Першого травня близько четвертої години дня почали збиратися демонстранти. Була неділя, і в місті прогулювалося багато людей. Поліція і царська охоранка не звернули увагу на збір

учасників демонстрації. Рівно о четвертій годині було подано умовний сигнал (заспівали «Марсельезу»). Демонстранти швидко зімкнули ряди по чотири і підняли червоне знамено з лозунгом «Геть самодержавство!», «Хай живе 8-годинний робочий день!» і рушили по Двірцевій (тепер вулиця Леніна). Біля колишнього собору відбувся мітинг. До демонстрантів приєдналося чимало публіки, і це заважало поліції визначити головних учасників. Коли оратор закінчував промову, з'явилися сол-

дати Таганрозького полку. Поліція тепер сміливо накинулася на демонстрантів.

Я пам'ятаю, як городовий вдарив шаблею

студентку Орликову, вона впала біля моїх ніг... Чимало демонстрантів арештували...

Із спогадів старого більшовика Григорія Івановича Кочероженка.

НАПЕРЕДОДНІ МУЗИКА КОЛЬОРІВ

В приміщенні обласного краєзнавчого музею відкрито виставку образотворчого і прикладного мистецтва. Серед робіт самодільних авторів — живопис, графіка, мереживо, скульптура, кераміка, аплікації. Особливим успіхом серед відвідувачів користуються твори В. Бесєдіна з Кремгеса, Н. Сіденка з Долинської, В. Коляди з Олександрії та інших.

ДОСТРОКОВО

Працівники промисловості України успішно виконують узяті соціалістичні зобов'язання на честь 50-річчя Радянської влади, поліпшують найважливіші техніко-економічні показники. Перевиконуються завдання по підвищенню продуктивності праці.

(РАТАУ).

ТАКИМ ВІН БУВ, ПЕРШОТРАВЕНЬ

1919 рік.

...Світле свято Першотравня було особливо святим для Єлисаветграда, оскільки під прапором Радянської влади і комунізму йшли в минулому році одиниці, у цьому ж році йдуть тисячі.

За час революції Єлисаветград третій раз святкує 1 Травня. Третій раз виходить єлисаветградський пролетаріат на вулицю і демонструє свою солідарність, силу і організованість.

...Між червоногвардійцями і робітниками в день 1 Травня було повне єднання, взаєморозуміння і довіра. Між робітниками і селянами повна солідарність і рішуча готовність кожну хвилину зі зброєю в руках кров'ю своєю захищати свою владу і справу революції.

«Известия Єлисаветградского Совета Рабочих, Крестьянских и Красноармейских депутатов» № 61 за 3 травня 1919 р.

Ви з нами...

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

ті героїв, які загинули в боях за свободу Країни Рад, — це надзвичайно велика подія в житті комсомольців і молоді республіки. Воша схвалена гарячими комсомольськими серцями. І віриться, що Тиждень пам'яті героїв не закінчиться 9 травня. Кожен день нашого життя повинен стати днем священного внеску на честь загиблих. Відновлення і приведення в порядок могил загиблих воїнів, місць партизанських стоянок, реставрація скульптур, меморіальних дошок і постаментів — це наша кровна справа.

І саме тут у нас роботи — непочатий край. Додільно було б встановити меморіальні дошки на будинках, в яких проходили перші комсомольські збори. Зокрема, в Кіровограді, на будинку обласної бібліотеки імені Крупської, на будинку колишнього Центрального Клубу робітничої молоді імені Олександра Ідрусова (зараз Палац піонерів імені В. І. Леніна).

Чекають народної поваги імена перших комсомольців Кіровограда. Серед них: Муравчик — загинув у 19 років при нальоті григор'ївців на станцію, А. Островський — загинув під час придушення есерівського заколоту у 20 років. Командир кавалерійського ескадрону.

Загинув у 1942 році один з колишніх керівників повітового комітету комсомолу, відомий літературний критик і поет М. І. Серебрянський.

Треба продумати і питання перейменування сіл, селищ і вулиць в честь героїв-земляків та тих, хто поклав голову за визволення нашої області.

Ліше Героїв Радянського Союзу, уродженців Кіровоградщини, — 127 чоловік. А скільки людей загинуло без Золотих Зірок, але яких ми по праву називаємо людьми з легенд!

За неповними даними, за подвиги в боях при звільненні нашої області в роки Великої Вітчизняної війни удостоєно звання Героя Радянського Союзу 86 солдатів, офіцерів і генералів Радянської Армії. Багато з них загинули і поховані на території області. Та місця розташування їхніх могил відомі далеко не всі.

Відшукати їх, увічнити для прийдешніх поколінь — ось перше завдання операції «Пошук», яку оголошують ЦК і обком ЛКСМУ.

Тиждень пам'яті героїв повинен стати тижнем масових мітингів, факельних походів до місць поховання загиблих з участю учнів і студентів, працюючої молоді.

В ці дні на місцях загибелі героїв у селах і містах нашої області повинні здійснюватися кургани слави, алеї, парки і сквери імені героїв-комсомольців, героїв громадянської і Вітчизняної воєн. Все це тісно має переплітатися з пошуками імен односельчан, загиблих смертю хоробрих, і імен воїнів, похованих на території сіл, міст і селищ Кіровоградщини.

Комсомольським активістам необхідно разом з представниками підприємств, колгоспів, установ організувати відвідування сімей загиблих воїнів, виявивши снівецьку турботу про подання їм необхідної допомоги.

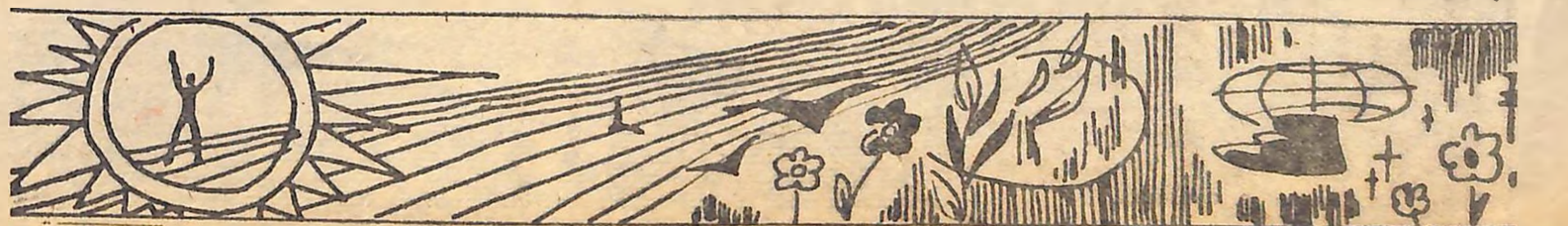
* Клуби, кінотеатри, лекторії і бібліотеки області мають стати в ці й наступні дні місцем вечорів, читальних конференцій, кінофестивалів художніх, документальних і любительських фільмів про героїв громадянської і Великої Вітчизняної воєн.

Тож великих вам успіхів, виконавці операції «Пошук»!

Т. ЛАЩЕВСЬКА,
секретар обкому комсомолу.

Коллективи промислових підприємств Української РСР, готуючи гідну зустріч 50-річчю Великого Жовтня і міжнародному святові трудящих 1 Травня, добилися нових трудових успіхів. Достроково, 28 квітня, виконано план чотирьох місяців 1967 року по випуску валової продукції і більшості найважливіших видів виробів.

1939 рік.

...Дві з половиною години тривала демонстрація моці, щастя, радості.

Першого травня в нашому місті, як і в усій країні, відбулася могутня демонстрація. Вулиці в полоні людського моря. На площі ім. С. М. Кірова влаштовані трибу-

ТАКИМ ВІН БУВ, ПЕРШОТРАВЕНЬ

ни. Тут члени бюро обкому і міському КП(б)У, Оргкомітету Президії Верховної Ради УРСР по Кіровоградській області, президії міськради, краєці стхановці, орденоносці.

Першими рушили на площу колони тсавіахі-міських організацій, курсанти міського аеро-клубу, могутній резерв нашої непереможної Червоної Армії.

...Показались стрункі ряди фізкультурників. Попереду одиннадцять гербів союзних республік і герб СРСР. Міцна й непорушна дружба народів. Міцні наші юнаки і дівчата. Бадьора їх пісня, чіткий їх крок, вільні рухи.

Пройшла колони мисливців, пройшли велосипедисти. На асфальт площі вступили колони найщасливіших радянських школярів. Вони йдуть з піснями й квітами. Мальовнича група дітей Палацу піонерів і клубу ім. Жовтня.

Коротенька перерва, і починається парад робітничих колон. Першими йдуть червонозорівці. Колону відкривають прапороносці, знатні люди заводу... Загальне схвалення викликає майстерно зроблений макет сопки Заозерної, з якої стрімголов летять, розгромлені нашою доблесною Червоною Армією, японські самураї, що намагалися процупати наші далекосхідні кордони.

«Кіровоградська правда» за 4 травня 1939 р.

ПЕЛЮСТКА ПЕРША

Дві пелюстки лежать на моїй долоні, дві пелюстки зелен-розмаю.

Одна з них давня, народжена квітотом першої колгоспної весни, розкриллям розораних гін. Мені вчора її передав, як естафету молодості, перший тракторист нашої артілі Борис Гнатович Мотлук.

...На заході догоряв квітневий день 1930 року. За селом крилом грака чорнів засіяний лап. А на невисокому косогорі важко поплихував «фордзон-путіловець». Борис вирішив будь-що засіяти останній клін.

Раптом біля нього, мов з води, з'явився комсомольці Кирило Приліпко, Микола Гриценко, Зосим Куланник. — Зупиний «фордзона!» — махнув рукою Кирило. — Треба ж його до вигляду привести. Завтра ним демонстрацію відкриватимемо!

Вони довго і ретельно вивчали його, фарбували в червоний колір. А вранці урочисто вийшли у центр села. Біля трактора — прапор. Червоний, як вогонь, трактор широким плаклом оточили односельчани.

Голова колгоспу Герасим Сверенко говорив про міжнародну солідарність пролетаріату, переваги колгоспного ладу. Потім попросили Бориса розповісти про те, як він з групою моряків Балтійського флоту їздив у Гельсінфорс зустрічати В. І. Леніна.

Борис любив розповідати про цю короткотрасну зустріч в квітні 1917 року. Тоді він, з групою моряків трохи запізнівся; невеличка площа була вщерть заповнена людьми.

На цьому фото, присланому з Болгарії, — члени молодіжної ланки комуністичної праці Гіни Патайотової з кооперативу «VII з'їзд БКП».

НА-ВІ-ЖИ

ГЕНЕРАЛ З ДОБРОГО

Невсильки було Володимир Яковлеву сидіти в конторі. Йшов степом, а серце вистукувало щирі слова хлопців з болгарського кооперативу. За посадженою помітив вертлявого «МТЗ-2», що засівав ниву.

— Іване! — гукнув до тракториста. — Звістка з Балчика прийшла.

Іванко Добров притомом зіскочив з трактора:

— А що про Лілію Плюсколеву пишуть?

— Вона ж тепер секретар Толбухінського окружного комітету комсомолу.

Весело запах всіма трунками степ... — Коли відповідь напишемо? — негавав хлопець.

— Вчора з Першотравнем телеграмою привітали, а сьогодні можна й над листом помізкувати.

— І від мене ж там хоч слівце напишіть. Неделчо Томову, Марійці Стефановій, Лілії...

І думка хлопців-механізаторів українського села Доброго вже сукалась навколо своїх юних друзів з кооперативу «VII з'їзд БКП» Толбухінського округу. Ще не забулись їм зу-

Пам'ятає, як вразило звернення Ілліча «Товариші!» Та ще пам'ятає, що Володимир Ілліч закликав передати всю владу Радам...

Потім, густо обліплений дівчорою, трактор кілька разів проїхав селом під гучні оплески та пісні колгоспників...

ПЕЛЮСТКА ДРУГА

Тепер на місці, де колись стояв червоний «фордзон», звівся над селом двоповерховий Будинок куль-

Вчора юнаки та дівчата, елегант-но одягнені, зібралися в Будинку культури, щоб послухати розпо-відь про міжнародну солідарність трудящих, одержати нагороли та подарунки, подивитись цікавий кон-церт.

Сьогодні молодь крокує святко-во прикрашеним селом. Поруч з першим трактористом колгоспу Бо-рисом Гнатовичем крокує наймо-лодший — Петро Доруга. А потім, після демонстрації, ми піднімемось

КАМ'ЯНЕЦЬКИЙ ЗЕЛЕН - РОЗМАЙ

тури. Неподалік розкинувся молодий парк, посаджено комсомольцями та молоддю кілька скверів, розбито клумби, обладнано стадіон.

Щойно закінчив свою розповідь про перший колгоспний Першотравень Борис Гнатович, як до нас, комсомольців, що клопоталися біля Будинку культури, підійшов наймолодший механізатор артілі Петро Доруга.

— Ось заява, — сказав він, подаючи аркуш паперу, — хочу стати членом ВЛКСМ.

Потім засліпив у поле: слаба. Йому, як і колись Борису Гнатовичу, треба засіяти останній клін кукурудзи. А працює він разом з батьком — справжній сімейний екіпаж.

Неподалік трудяться його ровесники Василь Шкільний, Леонід Мотлук, Олександр Попко.

А фарбувати трактори хлопцям немає потреби і не вперлася б: у нас їх кілька десятків! Та хіба тільки трактористі!

на другий поверх Будинку культури, де урочисто відкритесь сільський краєзнавчий музей.

Комсомольці, молоді колгоспники довго стоятимуть біля стелів, в яких розповідається про наших героїчних земляків, що брали участь в революції 1905 та 1917 року, розглядатимуть фотографії перших комсомольців, героїв Великої Вітчизняної війни.

Взявшись за руки, підуть у квітуче маєво садів і дадуть клятву — високо тримати полум'яний факел, запалений подвигом своїх ровесників, їхньою працею, їхнім життям.

М. КОМПАНИЕЦЬ,

секретар комсомольської організації.

с. Кам'япече

Новоархангельського району.

стрічі з болгарками, коли вони були гостями в добренці. Море квітів і океан посмішок. І серед них — лагідна, добра усмішка агронома Лілії Плюсколевої.

Молода, ставна, вона, здавалось, зачарувала чубатих парубків з Доброго. А вже як витанцювала з хлопцями та дівчатами в новому Будинку культури! Увечері завела пісню, то не тільки парубкам, а й пенсіонерам не захоїтілося вдома сидіти. Голмікі вечорові вулиці були по самі вінця сповнені чарівними мелодіями двох братніх народів.

А вранці гості до стану польового прямиували. Володимир Яковлев, який повернувся з XIV з'їзду ВЛКСМ, розповідав про свої зустрічі в Москві. На лихо, молода болгарка-агроном помітила розсіпані на дорозі зерна.

— Хоч я й гостя, — притупнула красивою, по-діво-чому стрункою ніжкою Лілія, — але це не по-господарському.

— Буває ж, — зопалу зморозив Володимир.

Лілія звела на нього дві стиглі тернини очей з вологим полиском і повідала, що для болгар зернятко — святиня.

Володимир до рачку марудився з хлопцями, а такі позабавили всі щілини на транспорті.

То був хороший урок, поданий агрономом-болгаркою молодим механізаторам. І вони його засвоїли добре, на все життя. Особливо Володимир. Тож стався, як ніколи. А невдовзі республіканська газета «Молодь України» назвала 25-річного комсомольця-бригадира «генералом механізаторського корпусу», якого виколосило добреньське поле. В селі ще й зараз добре пам'ятають, як Володя прямо з школи бігав на польовий стан. А одного разу так і залишився в бригаді, закинувши ранець із зошитами на полицю в

скошеній траві, сидів чоловік із засмаглим обличчям і великими темними очима.

— Нікола, ця дівчина з України...

Чоловік ще тримав у очах сум і розпуку. А за мить осміхнувся зніяковіло:

— Вас Наталкоко кличуть? Вона була така ж молодша...

Духнув вітерець, залпугав у кучеряве, вже з сивозною волосся скошену, але ще не зів'ялу фіалку. Нікола обережно дістав її, притулив до зволожений губ. Перегода зробив невеличку ямку і посадив туди фіалку, немов сподіваючись дати їй друге життя.

— На Україні багато Наталок, — мовив провинним, вибачливим голосом. — І у мене дочка Наталочка. Вона вже комсомолка.

— Подаруйте їй від мене комсомольський значок, — наливаючись болями цієї сильної людини, тихо прошепотіла Ніна.

І знову дівчата пішли понад морем, і знову над ним лився журливий чоловічий голос:

Стежечку я витчу гобелену

І веселку в коси залпугу тобі...

Ніна слухала пісню і сповнювалась любов'ю до цих щиросердих людей, які виткали на своїй землі сотні пам'ятників братської дружби між нашими народами.

Там, під зорями балканськими, дівчина з українського села Добре відчувала себе, як вдома. А сьогодні, в розбуянений день Першотравня вона серцем шле свій палкий і щирий привіт від усіх українських Наталок своєму другові — Ніколі з Болгарії, наша любов до якої — на все життя.

В. ПЕТРЕНКО, спецкор «Молодого комуніста».

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

НА ТОЙ ЗЕМЛІ

Під час піратського нальоту авіації США розбито лікарню в місті Таньхов. Багато людей навіки залишилось під руїнами. [З газети].

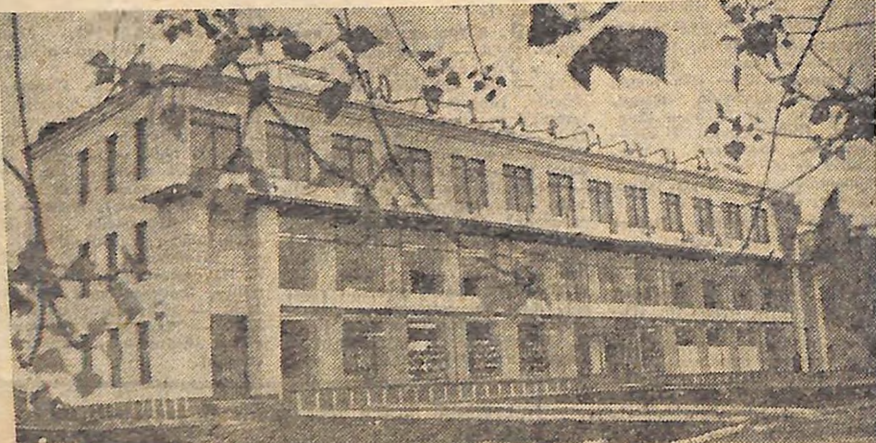
Горит більниця — Беда, беда! Як палиця. На всіх один. У белорусса и украинца На той землі. Горит більниця. Горит більниця. Во мне. Божит пшеница

До ближних хат Горит більниця, Горит більниця, Бьет степ в набат, И травы злом Вторят, вторят: Там дети века, Там выки века, Горят.

Слова, как птицы, Во мне галдят: Горит більниця, Горит більниця, Как Жанна д'Арк.

Юрий КАМИНСКИЙ.

НА ПЕРЕДОДНІ

Першими гостями нового університету «Ювілейний», що звівся на Рівнянському проспекті, були весняне сонце і раяковий легіт-вітерець. А слідом за ними у світло приміщення зайшли кіровоградці. Фото В. КОВПАКА.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКІ ПРОМЕТЕЇ

АБО ТРАВЕНЬ У КВІТНІ

Сонце висить над горами. Воно розсипає своє проміння, ніби хоче розплавити землю. Та тут потрібна прометейська сила. І вона знайшлася у олександрійських шахтарів. Це вони заглянули в глибини землі, пересунули гори, знайшли у їх надрах сонце. День і ніч гудуть зараз тут машини, викреслюючи прометейські іскри.

Машиніст електровоза Анатолій Микитенко вдвигляється у синю далечинь, де люди створили гори, і радіє. До кінця квітня залишилося 10 днів, а гірники вже виконали чотиримісячне завдання.

Хлопець поправляє кашкет, мовить до свого помічника Володимира Кривеня:

— Скільки вугіллячка до Першотравня видобути встигнемо?

— Не менше 80 тисяч тонн.

Анатолій замислився. Обличчя в нього серйозне, зосереджене, як у справжнього володаря підземного вогню. Володимир глянув на свого товариша, скрушно похитав головою: «Жаль, що не прихопив з собою фотоапарата. Знімок вийшов би такий, що хоч у «Правду» послитай».

Поїзд наблизився до траншеї. Он уже,

мов палуба на кораблі, білі верхня частина екскаватора-гіганта «РС-400». А на ньому й самі Прометей — капітан Дмитро Белолопатков зі своїм екіпажем. Сьогодні вони урочисті, святкові. Гукають щасливо до хлопців:

— Травневий вугілок приймайте!

Анатолій натиснув гальма. Минає хвилина — і золоте вугілля застукало об металевий кузов. А хлопцям цей стукіт здавався залпами, салютом на честь чергової перемоги гірників.

І ось останній вагон заповнено вщерть. — Щасливої дороги! — бажає молодіжному екіпажу Белолопатков.

Микитенко і Кривень займають робочі місця у локомотиві. Вмикають струм. Гуде пантограф. Гірничий поїзд набирає швидкість. Колеса починають вистукувати марш.

Електровозникам привітно махає сигнальними прапорцями стрілочниця Ніна Шуляк. А колійниця Ліда Шевченко з

букетом квітів стоїть біля залізничного полотна. На шляху слідування зустрілись електрослюсарі Олексій Ілєв і Анатолій Інікїтін. На обличчях комсомольців — посмішки. Для них, як і для всіх гірників Семенівсько-Головківського вуглерозрізу, цей день — теж свято, Першотравнєве свято, хоча до нього залишилось цілих 10 днів.

... Перемога. Вона завжди приємна для тих, хто виходить на п'єдестал пошани. Нині, у змаганнях серед колективів комбінату «Олександріявугілля», лавровий вінок здобули гірники нашого підприємства. Щойно підраховано, що вони понад чотиримісячне завдання видобули близько 100 тисяч тонн вугілля. Тож недарма називають олександрійських гірників Прометейми.

В. БУГАЄЦЬ,
секретар комітету комсомолу Семенівсько-Головківського вуглерозрізу.

ТАКИМ ВІН БУВ, ПЕРШОТРАВЕНЬ

1944 рік.

...Промовці закликають трудящих Кіровограда по-троїти свою енергію на відбудові зруйнованого німцями народного господарства, ще більше посилити допомогу фронту.

День Першого травня видався похмурий. Накрапав дощ. І все ж нестримним потоком, який дедалі більшав, з прикрашених авіальців міста на площу до пам'ятника С. М. Кірова рухалися колони робітників підприємств, службовців, інтелігенція, студенти, школярі. На всіх святковий одяг, в якому

рідко хто появлявся при німцях. Трудящі нашого багатостраждального міста щасливі довгожданою волею, яку повернула їм слава Червона Армія.

«Кіровоградська правда» за 4 травня 1944 р.].

1959 рік.

З рапортами перемог у праці вийшли на демонстрацію трудівники сільського господарства. Перша весна семирічки знаменна багатьма добрими прикметами. Значно краще, ніж у попередні роки, працює техніка.

КІРОВОГРАД.

Місто дзвенить піснями, музикою. Вирус людський потік. Він затоплює вулиці, площі, потім могутньою рікою розливається на всю широчінь центральної магістралі — вулиці Карла Маркса.

...У даліні вулиці показався великий щит з емблемою заводу «Червона зірка». Колектив заводу прийнятий бажанням ще більше примножити свої трудові зусилля, щоб достроково виконати план першого року семирічки. Вже зараз понад 1800 робітників працюють в рахунок липня, серпня.

...Трудівники Кіровоградщини, як і всі радянські люди, високо підняли прапор соціалістичного змагання за те, щоб викочати семирічку за 5—6 років.

КРЕМЕНЧУКГЕСБУД

Будівники Кременчуцької ГЕС вийшли на першотравнєву демонстрацію з рапортами про нові трудові перемоги. В перших колонатах йшли ті, хто прославився своєю самовідданою працею, хто робить усе, щоб гідровузлу вже в цьому році — на рік раніше строку дав країні струм.

Демонстрацію відкрив колектив уразління судноплавних споруд, який на 15 днів випереджає графік вводу в експлуатацію шлюзу. Він прагне до того, щоб уже 15 вересня пропустити через шлюз перші каравани дніпровських суден.

«Кіровоградська правда» за 4 травня 1959 року].

СЬОГОДНІ, в світлий, святковий день Першотравня, щиро вітаємо з одруженням Леоніда Балюка, секретаря комітету комсомолу тресту «Кіровоградпромбуд», і Ніну Логвиненко, штукатура, комсорга бригади штукатурів будівельного управління № 1. Бажаємо, щоб все їх життя було днем весняним.

Кіровоградський міський комсомолу.

ВІДПОВІДІ не було довгенько. Комсомольці хвилювались: «Демократичну Республіку В'єтнам часто бомбардують. Все може трапитися...»

Минуло ще кілька днів чекання. А одного разу до приміщення вбігла Світлана Курпіна.

— Чук листа прислав! — гукнула радо.

Працівники спеціального конструкторського бюро оточили дівчину. Світлана читала повідомлення з країни мужності: «Пробачте, що затримався з відповід-

З КРАЇНИ МУЖНОСТІ

дю. Доводиться працювати не вісім, а всі вісімнадцять годин щодоби. Після лекцій — військові заняття. Адже нам, молодим, у першу чергу треба захищати вітчизну... Неспокійно у нас. А я думаю, що жити все ж таки добре, коли поруч є вірні друзі, які завжди допоможуть в тяжку хвилину. Працюю викладачем у Ханойському політехнічному інституті. Через два ро-

ки знову думаю відвідати Радянський Союз. Хочу продовжити навчання в аспірантурі...

Бу Чук.

Шість місяців був у Кіровограді разом із своїми однокурсниками Бу Чук. Тут, на заводі «Червона зірка», вони проходили практику. Перед від'їздом Бу Чук, До Зи, Нгуєм Кім, Нгуєм Бі подарували червонозоріцям картину з пейзажем рідно-

го краю, яка зараз зберігається в музеї підприємства.

Тепло, як рідні брати, прощались юнаки і дівчата двох дружніх країн. Не забувають червонозоріцці старих знайомих і нині. Йдуть листи з Кіровограда до синів мужнього народу, який веде героїчну боротьбу з імперіалістичним хижаком.

Л. ОЛЕКСІЄНКО.
Завод «Червона зірка».

Розбуянений травень широко розчинив свої двері у світ спілу перед хлопцями і дівчатами з села Зоряного, Бобринського району. І лийо мелодія далеко-далеко, немов змагаючись у своїй красі з червоним музикою білопінних ссдів.

Фото В. КОВПАКА.

ПОНЕДІЛОК, 1 травня. Перша програма. 9.30 — Репортаж про військовий парад і демонстрацію грудящих з Красної площі та Хрещатика, присвячені Дню міжнародної солідарності трудящих 1 Травня. Після закінчення — концерт радянської пісні. (М), 15.30 — Для дітей, «Дзвінкий травень». Концерт. (М), 16.00 — «Вершник над містом», Художній фільм. (М), 17.10 — «Майстри Київського опорного», Прем'єра фільму-концерту студії «Укртелефільм». (К), 18.00 — «Першотравень на Україні», Спеціальний випуск теловізійних вістей, 18.20 — «Знайомтесь — веселий студентський театр», 19.10 — «По тонкій кризі», Новий художній фільм, Перша серія. (К), 20.30 — Кінорепортаж. (Кіровоград), 21.00 — «На вогнищі», Святковий випуск. (М), 22.55 — «Сурімоно», Прем'єра фільму-концерту студії «Укртелефільм». (К).

ВІТРОК, 2 травня. Перша програма. 10.10 — Для дітей, «Про що мовчала тайга», Художній фільм. (М), 11.30 — До 50-річчя Великого Жовтня. Всесоюзний фестиваль дитячої творчості. (Рига), 12.15 — Для дошкільників і молодших школярів. Театр «Дзвіночок», Святкова передача. (М), 12.45 — Теловізійне агентство «Піонерія», (Таллін), 13.15 — «Вони жартують», Прем'єра теловізійного фільму. (М), 13.40 — «Дресирувальники», Короткометражний художній фільм. (К), 14.20 — Для юнацтва, «Нотка», (К),

15.00 — Відкриття літнього спортивного сезону. (М), 16.20 — «Дивна історія, схожа на казку», Художній фільм. (К), 17.30 — Спортивна породача. (К), 19.15 — «Філіппіки» у Києві. Прем'єра фільму-концерту студії «Укртелефільм». (К), 20.15 — «Дума про будинки», Теловізійна новела. (К), 20.30 — Теленовіни. (М), 21.00 — «Ритми весни», Естрадний концерт. (К), 21.30 — «По тонкій кризі», Новий художній фільм, Друга серія. (К), 22.50 — Травневий мелодій. (Львів).

СЕРЕДА, 3 травня. Перша програма. 11.00 — Теловізійний «В гостях у Утьосова», (Кіровоград), 16.50 — До 50-річчя Великого Жовтня. Теловізійна олімпіада з історії і суспільствознавства. (М), 17.20 — Всесоюзний фестиваль самодільного мистецтва, «Як на Волзі у нас», (Ульяновськ), 17.50 — «Чудодій села Холуй», (К), 18.00 — Кіровоградські вісті, (Кіровоград), 18.25 — Телереклама, (Кіровоград), 18.30 — Теловізійний фільм, 18.40 — І. Тольман — «Кіт», рік 1917-й», (К), 19.45 — «Навчальні заклади країни», Музично училище при Московській консерваторії імені П. Чайковського. (М), 20.30 — Теленовіни. (М), 20.50 — «Фз-

раїни», Теловізійний фільм-спектакль. (На замовлення глядача), (К), 21.05 — До 50-річчя Великого Жовтня, «Виступає Полтавщина», Фільм-концерт. (К), 22.40 — «Знання», Науково-пізнавальна програма. (Вільнюс), **ЧЕТВЕР, 4 травня.** Перша програма. 17.50 — Телесісти. (К), 18.20 — «Танцює народний ансамбль «Дружба», (Дніпропетровськ), 19.00 — «Лауреат Шевченківської премії», До 60-річчя з дня народження І. Вільде, (Передача із Львова), 19.50 — «Мистецтво, народжене Жовтнем», (Хор імені Г. Верьовки), (К), 20.30 — Теленовіни. (М), 21.00 — К. Пулюстський — «Нічний диліжанс», Телеспектакль. (Миколаїв), 21.30 — «Світ сьогодні», (М), 22.00 — Кіножурнал та художній фільм «Дайте книгу скарб», (Кіровоград).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде 5 травня.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.